

Αγαπητή Ανθρωπότητα,

Παραδέχομαι ότι αισθάνομαι περίεργα που σας γράφω e-mail. Οι επιστολές απευθύνονται κατά κανόνα σε ένα άτομο ή σε μια μικρή ομάδα ανθρώπων. Είναι ασυνήθιστο να γράφει κανείς στην ανθρωπότητα στο σύνολό της. Δεν έχετε ούτε καν ταχυδρομική διεύθυνση και αμφιβάλλω αν λαμβάνετε ποτέ αλληλογραφία. Παρόλα αυτά, σκέφτηκα ότι ήταν καιρός να γράψω.

Προφανώς, συνειδητοποιώ ότι δεν μπορώ ενδεχομένως να επικοινωνήσω απόλυτα μαζί σας – απλά και μόνο επειδή η ανθρωπότητα δεν αποτελείται μόνο από κάθε άτομο που ζει σήμερα, αλλά και από όλους όσους έζησαν κατά καιρούς. Αυτό είναι κατ'έκτίμηση 107 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Κι έπειτα υπάρχουν κι όλοι οι άλλοι που δεν έχουν γεννηθεί ακόμα - ελπίζουμε ότι θα υπάρξουν πάρα πολλοί από αυτούς. Αργότερα θα επανέλθω σε αυτό, αλλά πριν μιλήσουμε για το μέλλον, θα ήθελα να κοιτάξουμε πίσω.

Έχουμε διανύσει πολύ δρόμο, αγαπητή ανθρωπότητα.

Κανένα άλλο ζώο δεν έχει διαμορφώσει τον περιβάλλον του, τόσο καλά όπως έχετε κάνει εσείς. Ξεκίνησε κάποια στιγμή περίπου πριν από 200.000 χρόνια. Τότε, δεν υπήρχε κανένα βραβείο Νόμπελ για τη λαμπρή ιδέα της χρήσης δερμάτων ζώων που σε κρατούν ζεστό, ή για τον έλεγχο της φωτιάς, ή για την εφεύρεση του δόρατος ή του παπουτσιού. Όλες αυτές ήταν εξαιρετικά έξυπνες εφευρέσεις που δεν σας επέτρεψαν μόνο να επιβιώσετε στο απείθαρχο αρχικό φυσικό περιβάλλον σας, αλλά επίσης σας επέτρεψαν να το διαμορφώσετε ανάλογα με τις επιθυμίες σας και να κυριαρχήσετε.

Τα ανθρώπινα όντα δεν ήταν πάντα τόσο ισχυρά. Για μεγάλο χρονικό διάστημα, ήσαστε ένα περιθωριακό, μέτριο είδος που βρισκόταν κάπου στη μέση της τροφικής αλυσίδας, με όχι περισσότερο έλεγχο πάνω στο περιβάλλον σας από ό,τι οι γορίλλες, οι πεταλούδες ή οι μέδουσες. Παραμείνατε ζωντανοί κυρίως συλλέγοντας φυτά, πιάνοντας έντομα, καταδιώκοντας μικρά ζώα

και τρώγοντας νεκρά ζώα που άφηναν πίσω τους πολύ ισχυρότερα αρπακτικά ζώα, εξαιτίας των οποίων ζούσατε με συνεχή φόβο.

Γνωρίζατε ότι υπάρχει μεγαλύτερη γενετική παραλλαγή στην ομάδα του μέσου χιμπατζή από ό,τι υπάρχει ανάμεσα στα 7 δισεκατομμύρια ανθρώπων που ζουν στη γη σήμερα; Οι ερευνητές πιστεύουν ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι κάποτε τα ανθρώπινα όντα σχεδόν εξαφανίστηκαν και το σημερινό σύνολο του παγκόσμιου πληθυσμού κατάγεται από λίγους επιζώντες. Το γεγονός αυτό μας αναγκάζει να είμαστε μέτριοι. Στην πραγματικότητα, είναι ουσιαστικά ένα θαύμα που είμαστε εδώ.

Σωματικά, σε σύγκριση με πολλά ζώα, τα ανθρώπινα όντα είναι εκπληκτικά εύθραυστα πλάσματα. Ποιο άλλο ζώο έρχεται γυμνό στον κόσμο, ουρλιάζοντας και όντας σχετικά αβοήθητο, εύκολη λεία για κάθε αρπακτικό που το συναντά; Ένα νεογέννητο αρνάκι μπορεί να περπατήσει μέσα σε λίγες ώρες. Ένα παιδί κάνει περίπου ένα χρόνο για να σταθεί στα δικά του πόδια. Άλλα ζώα έχουν συγκεκριμένες αισθήσεις, όργανα και αντανακλαστικά που τους επιτρέπουν να επιβιώσουν σε συγκεκριμένα περιβάλλοντα, αλλά δεν είναι φυσικά εξοπλισμένα ειδικότερα για κάθε βιότοπο. Ωστόσο, αυτή η φαινομενική αδυναμία έχει επίσης αποδειχθεί ότι είναι μια δύναμη, που σας δίνει τη δυνατότητα να εξαπλώνεστε από τη σαβάννα μέχρι το Βόρειο Πόλο, τον πυθμένα του ωκεανού και το φεγγάρι! Αυτό είναι ένα μοναδικό επίτευγμα.

Μερικοί άνθρωποι σκέφτονται ακόμη και ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε πέρα από τη γη και να κατοικήσουμε το σύμπαν.

Από μόνο του, αυτό είναι μια καλή ιδέα, έστω και μόνο για την πρόληψη αφανισμού της ύπαρξής μας κάποια μέρα, όταν ένα τεράστιος μετεωρίτης χτυπήσει τον πλανήτη. Αυτό θα ήταν κρίμα. Για να είμαι ειλικρινής, όμως, νομίζω ότι είναι λίγο νωρίς να αναζητούμε καταφύγιο σε άλλους κόσμους. Κατ' αρχάς, ας προσπαθήσουμε να λύσουμε κάποια θέματα στον πλανήτη μας. Επειδή πρέπει να επισημανθεί ότι η παρουσία μας στη γη έχει προκαλέσει προβλήματα: υπερθέρμανση του πλανήτη, αποψίλωση των δασών, πλαστικά στους ωκεανούς, ιονίζουσα ακτινοβολία,

μείωση της βιοποικιλότητας. Είναι αρκετά για να προκαλέσουν κατάθλιψη σε ένα άτομο. Μερικές φορές φαίνεται ότι κάνετε περισσότερο κακό παρά καλό!

Μου συμβαίνει συχνά να συναντώ ανθρώπους που πιστεύουν ότι ο πλανήτης θα ήταν καλύτερος αν δεν υπήρχατε καθόλου εδώ. Ελπίζω ότι δεν θα σας προσβάλω λέγοντας αυτό, αγαπητή ανθρωπότητα, αλλά αισθάνομαι υποχρεωμένος να σας πω ότι υπάρχουν και εκείνοι ανάμεσά μας που δεν σας εμπιστεύονται, σας κοιτάζουν με περιφρόνηση, ή απλά δεν τους αρέσετε επειδή νομίζουν ότι καταστρέφετε τον πλανήτη. Σπεύδω να προσθέσω ότι εγώ ο ίδιος δεν είμαι ένας από αυτούς. Πάντα είχα πρόβλημα κατανόησης αυτής της μισανθρωπίας, γιατί σε τελική ανάλυση είναι μια μορφή αυτό-μίσους.

Από που προέρχεται αυτή η δυσπιστία της ανθρωπότητας; Μετά από περαιτέρω έρευνα, ανακάλυψα ότι εκείνοι που έχουν μολυνθεί με αυτή έχουν μια συγκεκριμένη εικόνα της ανθρωπότητας που είναι, κατά τη γνώμη μου, εντελώς λανθασμένη: τους βλέπουν ως ένα μη φυσικό είδος που δεν ανήκει πραγματικά στη ρομαντική, όμορφη, αρμονική φύση. Πιστεύω ότι αυτή είναι μια αφελής προκατάληψη που δεν θα μας βοηθήσει να προχωρήσουμε προς τα εμπρός, και ότι θα πρέπει να απαλλαγούμε από αυτήν το συντομότερο δυνατόν. Για να κατανοήσουμε αυτή την ιδέα, πρέπει να ξεκινήσουμε από την αρχή.

Η γη ξεκίνησε την ύπαρξή της πριν από πάνω από 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια. Στην αρχή, δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένας μοναχικός βράχος στο διάστημα, και χρειάστηκαν περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο χρόνια πριν να αρχίσει να σχηματίζεται η βιόσφαιρα του πλανήτη. Μετά από αυτό, χρειάστηκαν περίπου 2 δισεκατομμύρια περισσότερα έτη για να εξελιχθούν τα πρώτα πολυκύτταρα φυτά. Ένα άλλο δισεκατομμύριο χρόνια αργότερα, κατά τη διάρκεια της Κάμβριας έκρηξης, ένα εντελώς νέο είδος μορφή ζωής εμφανίστηκε στον πλανήτη: τα ζώα.

Τα πρώτα ζώα εμφανίστηκαν στη σκηνή πριν από 500 εκατομμύρια χρόνια. Δεν ξέρουμε πώς τα φυτά, τα οποία υπήρχαν ήδη για ένα δισεκατομμύριο χρόνια, αισθάνθηκαν για τα ζώα που εμφανίστηκαν. Όπως γνωρίζετε, τα φυτά θέλουν να μένουν στην ησυχία τους. Δεν κινούνται πολύ και παίρνουν την τροφή τους από τον ήλιο και το έδαφος. Τώρα, δεν ξέρω τι σκέφτονται τα φυτά, επειδή δεν μπορώ να τους μιλήσω, αλλά δεν φαίνεται αδύνατο ότι το βρήκαν ταραχώδες και άβολο να χρειάζεται να συμβιβαστούν με τα ζώα γύρω τους. Ίσως είδαν ακόμη και τα ζώα ως ανήθικα, όχι μόνο επειδή ήταν ουσιαστικά χωρίς ρίζες και ζούσαν σε έναν αφάνταστα γρήγορο ρυθμό, αλλά περισσότερο επειδή έκαναν κάτι που σε εκείνες τις ημέρες ήταν εντελώς πρωτόγνωρο, πρωτοφανές και αποτρόπαιο: τα ζώα έτρωγαν φυτά.

Εντέλει, η άφιξη των ζώων δεν θα μπορούσε να ήταν πολύ διασκεδαστική για τα φυτά. Ωστόσο, η εξέλιξη είναι συνεχής και ενώ, όσο η γη κατοικούνταν αποκλειστικά από τα φυτά ήταν μια χαρά, όσο καιρό κράτησε, ήταν επίσης λίγο βαρετά, ή τουλάχιστον λιγότερο συναρπαστικά από έναν κόσμο που περιείχε επίσης ζώα (για αυτό και θα σας απαλλάξω από μια περιγραφή του τι γινόταν πριν, όταν ακόμα η γη δεν είχε φυτά, παρά μόνο βράχια, κάτι που ήταν ακόμα πιο βαρετό).

Έτσι, πίσω στο ρόλο της ανθρωπότητας. Ακριβώς όπως η εμφάνιση των ζώων συγκλόνισε τον κόσμο των φυτών, η άφιξή σας, επίσης, έχει δεόντως προκαλέσει πρόβλημα. Θυμηθείτε, μόλις ήρθατε εδώ. Τα ζώα υπήρχαν ήδη περισσότερες από 2.000 φορές από τους ανθρώπους και η απλή ζωή των φυτών πάνω από 7.000 περισσότερες φορές. Αλλά δεν σας το λέω αυτό για να προκαλέσω τη σεμνότητά σας, διότι πιστεύω ότι είστε καταπληκτικοί.

Παρόλο που είστε ουσιαστικά ένα είδος ζώου, υπάρχει κάτι εντελώς μοναδικό για σας, το οποίο έχει λιγότερο να κάνει με τη φυσική ανθρώπινη κατασκευή σας - η οποία, όπως είπα, είναι λιγότερο από εντυπωσιακή - αλλά περισσότερο με την έμφυτη τάση σας να χρησιμοποιείτε την τεχνολογία. Ενώ άλλα εργατικά είδη ζώων μετατρέπουν το περιβάλλον τους - σκεφτείτε σπιτάκια κάστορα και αναχώματα τερμιτών - κανένα από αυτά δεν το κάνει ριζοσπαστικά

όπως και εσείς. Χρησιμοποιώ τη λέξη “τεχνολογία” με την ευρύτερη έννοια: λέγοντας “τεχνολογία”, εννοώ όλους τους τρόπους της ανθρώπινης σκέψης που έχουν επίδραση στον κόσμο γύρω μας - ενδύματα, εργαλεία και αυτοκίνητα, αλλά επίσης και δρόμους, πόλεις, αλφάβητο, ψηφιακά δίκτυα, ακόμα και πολυεθνικές εταιρείες και χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Από τότε που βρεθήκατε στη ζωή, έχετε κατασκευάσει τεχνολογικά συστήματα για να απελευθερώσετε τον εαυτό σας από τις δυνάμεις εκ προθέσεως της φύσης. Όλα ξεκίνησαν με μια στέγη πάνω από το κεφάλι σας που σας προστατεύει από μια καταιγίδα και προχώρησε σε όλη τη διαδρομή μέχρι τα σύγχρονα φάρμακα για τη θεραπεία θανατηφόρων ασθενειών. Είστε τεχνολογικοί εκ φύσεως. Αλλά σαν ένα ψάρι που δεν ξέρει ότι κολυμπάει στο νερό, έχετε την τάση να υποτιμάτε πόσο στενά η ζωή σας είναι συνυφασμένη με την τεχνολογία και πόσα γίνονται για σας. Κοιτάξτε το προσδόκιμο ζωής, για παράδειγμα. Στην αρχή της ύπαρξής σας, ο μέσος άνθρωπος δεν θα μπορούσε να αναμένει να ζήσει πολύ πέρα από την ηλικία των 30 ετών. Εν μέρει λόγω των υψηλών ποσοστών παιδικής θνησιμότητας, θα μπορούσατε να θεωρείτε τον εαυτό σας τυχερό αν μπορούσατε για αρκετό καιρό να αναπαραχθείτε. Από την πλευρά της Μητέρας Φύσης, αυτό είναι απολύτως φυσιολογικό. Αν δείτε την άνοιξη ένα ζευγάρι πάπιες με μια ντουζίνα παπάκια να κολυμπούν πίσω τους, δεν θα πρέπει να εκπλαγείτε αν απομείνουν μόνο δύο, ή με λίγη τύχη ίσως και τρία, κατά το τέλος του καλοκαιριού.

Η τεχνολογία είναι μέρος της ζωής μας, με τον ίδιο τρόπο που οι μέλισσες και τα λουλούδια έχουν εξελιχθεί να είναι αλληλοεξαρτώμενα. Καθώς οι μέλισσες συλλέγουν το νέκταρ, βοηθούν τα λουλούδια να αναπαραχθούν με τη διάδοση της γύρης τους. Τα ανθρώπινα όντα εξαρτώνται από την τεχνολογία, και το αντίστροφο. Η τεχνολογία μάς χρειάζεται προκειμένου να εξαπλωθούμε και να αναπαραχθούμε. Και ανθρωπότητα, τι τεράστια βοήθεια προσφέρει σε αυτό το σκορ! Η τεχνολογία έχει γίνει τόσο πανταχού παρούσα στον πλανήτη μας που έχει εισαγάγει ένα νέο περιβάλλον, μια νέα ρύθμιση, που αλλάζει όλη τη ζωή στη

γη. Μια τεχνόσφαιρα - μια οικολογία αλληλεπίδρασης τεχνολογιών που εξελίχθηκαν μετά την άφιξή σας - έχει αναπτυχθεί πάνω από την υπάρχουσα βιόσφαιρα. Οι επιπτώσεις της στην ζωή στη γη δύσκολα μπορούν να υποτιμηθούν και να είναι συγκρίσιμες, και ίσως ακόμη μεγαλύτερες, με εκείνες από την εμφάνιση των ζώων 500 εκατομμύρια χρόνια πριν.

Από μια εξελικτική σκοπιά, όλη η δραστηριότητα είναι συνηθισμένη. Η φύση βασίζεται πάντα στα υπάρχοντα επίπεδα πολυπλοκότητας: η βιολογία βασίζεται στη χημεία, η γνωστική λειτουργία βασίζεται στη βιολογία, ο υπολογισμός βασίζεται στη γνώση. Αλλά από την δική σας άποψη, αυτή είναι εξαιρετική. Δεν μπορώ να σκεφτώ άλλα είδη των οποίων η παρουσία να έχει προκαλέσει μια εντελώς νέα εξελικτική φάση, η οποία ξέφυγε από μία εξέλιξη δισεκατομμυρίων ετών που βασίζεται στο DNA-, γονίδια και την ανάπτυξη με βάση την ένωση άνθρακα. Ακριβώς όπως το DNA εξελίχθηκε από το RNA, οι ενέργειές σας έχουν κάνει δυνατό ένα άλμα σε μη-γενετική εξέλιξη με νέα υλικά, όπως τα τσιπ πυριτίου. Αν και αυτό δεν ήταν μια συνειδητή πράξη, οι συνέπειες δεν είναι μικρότερες για αυτήν. Η παρουσία σας έχει μεταμορφώσει το πρόσωπο της γης, τόσο ώστε ουσιαστικά ο αντίκτυπος θα είναι ακόμη ορατός για εκατομμύρια χρόνια από τώρα. Αυτό το κάνετε εσείς, αλλά ακόμα, μόλις και μετά βίας φαίνεται να συνειδητοποιείτε ότι, για πολύ λιγότερα έχετε τη δυνατότητα να λάβετε σαφή θέση προς την κατεύθυνση αυτή.

Τώρα, καταλαβαίνω ότι αυτό απέχει πολύ από μια απλή εργασία, έστω και μόνο επειδή εσείς ως ανθρωπότητα, δεν έχετε μια ενιαία σκέψη, αλλά αποτελείτε ένα συνονθύλευμα από δισεκατομμύρια άτομα, όλα με τις δικές τους σκέψεις, ανάγκες και επιθυμίες, τα οποία όμως δεν είναι στην ουσία εξοπλισμένα βιολογικά για να σκέφτονται σε πλανητικό επίπεδο μεγάλης κλίμακας. Παρόλα αυτά, μου φαίνεται να είναι το πιο πιεστικό ζήτημα αυτής της στιγμής. Στέκεστε σε ένα σταυροδρόμι. Και αυτός είναι ο λόγος που σας γράφω.

Όσον αφορά το μέλλον, βλέπω δύο πιθανές διαδρομές στις οποίες μπορείτε να αναπτύξετε μία συν-εξελικτική σχέση με την τεχνολογία: το ονειρικό μονοπάτι και το εφιαλτικό μονοπάτι. Ας ξεκινήσουμε με τον εφιάλτη. Κάθε συν-εξελικτική σχέση - είτε πρόκειται μεταξύ των μελισσών και των λουλουδιών είτε μεταξύ των ανθρώπων και της τεχνολογίας - διατρέχει τον κίνδυνο να γίνει παρασιτική. Οι παρασιτικές σχέσεις, σε αντίθεση με τις συμβιωτικές, στερούνται αμοιβαιότητας. Μία βδέλλα, ταινία ή κούκος δεν ανταποδίδουν τίποτα σε εκείνον που τους φιλοξενεί· μόνο παίρνουν. Θα μπορούσε η ένταση που αισθανόμαστε γύρω από την τεχνολογία να έχει κάτι να κάνει με αυτό; Παρά το γεγονός ότι χρησιμοποιούμε την τεχνολογία από αμνημονεύτων χρόνων, επειδή μας εξυπηρετεί και επεκτείνει τις δυνατότητές μας, τα ανθρώπινα όντα κινδυνεύουν να καταλήξουν να είναι αυτά που υπηρετούν την τεχνολογία, να γίνουν ένα μέσο αντί για να είναι οι τελικοί χρήστες, να γίνουν εκείνα ξενιστές τις τεχνολογίας. Ένα παράδειγμα μπορεί να φανεί στον φαρμακευτικό τομέα. Η φαρμακευτική αγωγή είναι αναμφίβολα μια σωτήρια τεχνολογία, αλλά όταν οι φαρμακευτικές εταιρείες προσπαθούν να μεγιστοποιήσουν τους δικούς τους αριθμούς ανάπτυξης πείθοντας όλους όσους αποκλίνουν από το στατιστικό μέσο όρο με οποιοδήποτε τρόπο ότι αυτός ή αυτή έχει μια διαταραχή και χρειάζεται το κατάλληλο φάρμακο, θα πρέπει να αναρωτηθούμε αν αυτές πραγματικά υπηρετούν την ανθρωπότητα ή απλά ικανοποιούν τις ανάγκες της βιομηχανίας και των μετόχων τους.

Πού ακριβώς βρίσκεται το όριο μεταξύ των τεχνολογιών που διευκολύνουν την ανθρωπότητά μας και αυτών που μας box us in και να μας στερούν την έμφυτη δυνατότητά μας; Η απώτερη απειλή είναι ότι εσείς, η ανθρωπότητα, τελικά δεν καταλήγετε να είστε τίποτα περισσότερο από το όργανο σεξ που ένας μεγαλύτερος τεχνολογικός οργανισμός απαιτεί, προκειμένου να αναπαραχθεί και να εξαπλωθεί. Μορφές ζωής που είναι έγκλειστες μέσα σε μεγαλύτερες μπορούν να βρεθούν οπουδήποτε αλλού στη φύση: για παράδειγμα, σκεφτείτε την εντερική χλωρίδα που εκτελεί διάφορες χρήσιμες εργασίες μέσα στο σώμα μας. Θα είμαστε σύντομα τίποτα περισσότερο από ό,τι τα μικρόβια στην κοιλιά του τεχνολογικού

θηρίου; Σε εκείνο το σημείο, η ανθρωπότητα δεν θα είναι πλέον ένα τέλος, αλλά ένα μέσο. Και δεν το βλέπω αυτό ως επιθυμητό, επειδή είμαι ένας άνθρωπος, και **παίζω για την ομάδα της ανθρωπότητας.**

Τώρα για το όνειρο.

Το όνειρο είναι ότι θα ξυπνήσετε και θα συνειδητοποιήσετε ότι το να είστε άνθρωποι δεν είναι ένας τελικός σκοπός, αλλά μια διαδικασία. Η τεχνολογία αλλάζει όχι μόνο το περιβάλλον μας, αλλάζει κι εμάς τελικά. Οι αλλαγές που έρχονται θα σας επιτρέψουν να είστε πιο ανθρώπινοι από ποτέ. Τι θα συμβεί αν χρησιμοποιούσαμε την τεχνολογία για να μεγεθύνουμε καλύτερα τις ανθρώπινες αρετές μας και για να μας υποστηρίξει στις αδυναμίες μας;

Θα μπορούσαμε να κατονομάσουμε μια τέτοια τεχνολογία ανθρώπινη, λόγω έλλειψης μιας καλύτερης λέξης. **Η ανθρώπινη τεχνολογία θα υπολόγιζε τις ανθρώπινες ανάγκες ως αφετηρία.** Θα έπαιξε με τις δυνάμεις μας και δεν θα μας καθιστούσε περιττούς. Αυτό θα είχε επεκτείνει τις αισθήσεις μας, αντί να τις αμβλύνει. Θα είχε εναρμονιστεί με τα ένστικτά μας. Θα αισθανόμασταν φυσιολογικά. Η ανθρώπινη τεχνολογία δεν θα εξυπηρετούσε μόνο τα άτομα, αλλά, πρώτα απ' όλα, την ανθρωπότητα στο σύνολό της. Και το τελευταίο, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, θα συνειδητοποιούσε τα όνειρα που οι άνθρωποι έχουμε για τους εαυτούς μας.

Λοιπόν, τι ονειρεύεστε; Να πετάτε σαν πουλί; Να ζείτε στο φεγγάρι; Να κολυμπάτε σαν ένα δελφίνι; Να επικοινωνείτε με σόναρ; Να έχετε τηλεπάθεια με τους αγαπημένους σας; Να υπάρχει ισότητα μεταξύ των δύο φύλων και των φυλών; Να έχετε ενσυναίσθηση ως έκτη αίσθηση; Ένα σπίτι να μεγαλώσετε μαζί με την οικογένειά σας; Θέλετε να ζείτε περισσότερο; Ίσως θα μπορούσατε να ζείτε για πάντα.

Άκου, ανθρωπότητα: κάποτε ήσασταν ένα σχετικά ασήμαντο είδος, αλλά οι ημέρες της παιδικής ηλικίας τελείωσαν. Χάρη στην

εφευρετικότητα και τη δημιουργικότητά σας, έχετε θέσει τον εαυτό σας έξω από την λάσπη της σαβάνας. Έχετε γίνει ένας εξελικτικός καταλύτης που μετατρέπει το πρόσωπο της γης. Αυτή η διαδικασία δεν έχει ολοκληρωθεί. Είστε μια άρθρωση μεταξύ της βιόσφαιρας από την οποία ξεπηδήσατε και της τεχνόσφαιρας που προέκυψε μετά την άφιξή σας. Η συμπεριφορά σας επηρεάζει όχι μόνο το δικό σας μέλλον, αλλά και τον πλανήτη ως σύνολο και όλα τα άλλα είδη που ζουν πάνω σε αυτόν. Αυτό δεν είναι μικρή ευθύνη.

Αν δεν πιστεύετε ότι είστε εξοπλισμένοι για το σκοπό αυτό, θα έπρεπε να έχετε μείνει στο σπήλαιό σας. Αλλά αυτό δεν είναι το στυλ σας. Είστε της τεχνολογίας από την ημέρα που γεννηθήκατε. Η επιθυμία να γυρίσετε πίσω στη φύση είναι τόσο κατανοητή, όσο και αδύνατη. Θα ήταν όχι μόνο απλά δειλία απέναντι στο άγνωστο, αλλά κι απάρνηση της ανθρωπότητάς σας.

Δεν μπορούμε να φανταστούμε το μέλλον της ανθρωπότητας, χωρίς να σκεφτόμαστε το μέλλον της τεχνολογίας.

Θα πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά – έστω κι αν μόλις φτάσαμε εδώ. Είστε έφηβοι, αλλά ήρθε η ώρα να μεγαλώσετε. Η τεχνολογία είναι η αυτοπροσωπογραφία της ανθρωπότητας. Είναι η υλοποίηση της ανθρώπινης εφευρετικότητας στον φυσικό κόσμο. Ας το κάνουμε ως ένα έργο τέχνης για το οποίο μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι. Ας χρησιμοποιήσουμε την τεχνολογία για να οικοδομήσουμε έναν πιο φυσικό κόσμο και να χαράξουμε μια πορεία προς το μέλλον που θα λειτουργεί όχι μόνο για την ανθρωπότητα αλλά και για όλα τα άλλα είδη, τον πλανήτη και τελικά το σύμπαν ολόκληρο.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας ζητήσω να κάνετε κάτι. Θα ήθελα να προσκαλέσω τον κάθε έναν από εσάς – είτε που είναι εν ζωή είτε που δεν έχει ακόμη γεννηθεί, στη γη και αλλού - να θέσω ένα απλό ερώτημα για κάθε τεχνολογική αλλαγή που εμφανίζεται στη ζωή σας: αυτή αυξάνει την ανθρωπιά μου;

Η απάντηση συνήθως δεν θα είναι μαύρο ή άσπρο, ναι ή όχι.

Πιο συχνά, θα είναι κάτι σαν το 60 τοις εκατό ναι, 40 τοις εκατό όχι. Και μερικές φορές θα διαφωνείτε με άλλους ανθρώπους και θα πρέπει να συζητάτε το θέμα, πριν να μπορείτε να έρθετε σε συμφωνία. Αλλά αυτό είναι καλό. Αν όλοι μας μονίμως επιλέγαμε ότι η τεχνολογία αυξάνει την ανθρωπιά μας, ξέρω ότι θα ήσασταν ΟΚ. Πως? Αυτό μένει να δούμε. Κανείς δεν ξέρει πως τα ανθρώπινα όντα θα είναι σε ένα εκατομμύριο χρόνια, ή αν ακόμα θα υπάρχουν ανθρώπινα όντα, και αν ναι, κατά πόσο θα τους αναγνώριζα ως ανθρώπους. Θα δεχόμαστε τα εμφυτεύματα; Θα αναπρογραμματίζουμε το DNA μας; Θα διπλασιάζουμε το μέγεθος του εγκεφάλου μας; Θα επικοινωνούμε τηλεπαθητικά; Θα βγάζουμε φτερά; Δεν γνωρίζω και δεν μπορώ να γνωρίζω. Αλλά η ελπίδα μου είναι ότι σε ένα εκατομμύριο χρόνια θα εξακολουθεί να υπάρχει ένα τέτοιο πράγμα ως ανθρωπότητα. Γιατί όσο υπάρχει ανθρωπότητα, θα υπάρχουν ανθρώπινα όντα.

Από τον πυρήνα της ταπεινής, ατελούς ανθρωπιάς μου, σας εύχομαι ευτυχία, αγάπη και ένα μακρύ, συναρπαστικό ταξίδι.

Εν αναμονή της προσμονής ότι θα φέρετε στο προσκήνιο τρισεκατομμύρια περισσότερους ανθρώπους, σας εύχομαι ό,τι καλύτερο,

Koert van Mensvoort

Υ.Γ. Σημείωση για τον κάθε αναγνώστη: Αφού διαβάσετε αυτήν την επιστολή, παρακαλώ να την μεταβιβάσετε σε έναν από τους συναθρώπους σας. Αν θέλετε να την στείλετε σε περισσότερους, μπορείτε επίσης να την αντιγράψετε, να την μεταφράσετε, να την επανεκτυπώσετε και περαιτέρω να τη διανέμετε. Ανθρωπότητα είμαστε όλοι εμείς.